

Prajće, lubi, komu pлаći
Swjedženja česć najwjetša?
Swojim wótcam mamy daći
Džakne spěwy bratrowstwa;
K lubosći so zahorichu,
Serbsku wěru wobtwjerdžichu.
Duž dha spěwy zaspěwajmy,
Sprawnoh ducha zakitajmy,
Serbsku wěru wobkhomajmy:
Zo tež nas Bóh škituje.

jt
Njech so lubosc njezestari
Wnašich žiwach serbowskich;
Na prjedomnych podnožk twari
Přeco duch tych poslednich.
re
Njech lětstotetk tež so minje,
Bratrowstwo to njezahinje.
Duž dha spěwy zaspěwajmy,
Sprawnoh ducha zakitajmy,
Serbsku wěru wobkhowajmy:
Zo tež nas Bóh škituje.

1913
Z nowa njech je poswiećeny,
Bratřja, tak zwjazk wótcowski;
Stajnje z božim duchom křšćeny,
Njech wšak wěčnje wobsteji!
Přichod khowa wótcow swěrnost,
Wótcow lubosc, wěry wěrnost.
Duž dha spěwy zaspěwajmy,
Sprawnoh ducha zakitajmy,
Serbsku wěru wobkhowajmy:
Zo tež nas Bóh škituje.

Borák.

Druck von Ferber & Seydel in Leipzig.

MZB XXII 10 B